

MOTIVOVANÍ NÁDEJOU

(OČAKÁVANIE KRISTOVHO NÁVRATU V PRIEBEHU DEJÍN)

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Tes 4,13–18; Mat 24,27.30.31; 2Pet 1,19–21; Dan 8,14; Dan 9,20–27; Ezd 7,7–13

ÚVODNÝ TEXT

V ten deň sa povie: „Hľa, on je náš Boh, v neho sme dúfali, on nás spasí! On je Hospodin, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy!“ (Iz 25,9)

Druhý príchod Ježiša Krista je jednou z ústredných tém Písma. Je to zlatá niť, ktorá sa tiahne posvätnými stránkami Biblie. Jeden učenec odhadol, že v Starej zmluve sa nachádza 1845 zmienok o Kristovom druhom príchode. V dvestošesťdesiatich kapitolách Novej zmluvy je viac ako tristo zmienok o návrate Krista. Dvadsaťtri z dvadsiatich siedmich kníh Novej zmluvy hovorí o tejto veľkej udalosti.

Potom, čo reformácia v Európe stroskotala a zabrzdlila ju rozdelenia a spory, protestantizmus zapustil korene v tom, čo vnímal ako Nový svet (neskôr sa z neho stali Spojené štáty americké), kde sa mnohí snažili pozdvihnúť zástavu pravdy, vrátane pravdy o druhom príchode.

Medzi nich patril aj baptistický farmár William Miller. Počas svojho štúdia Biblie prišiel k záveru, že Ježiš príde čoskoro, dokonca ešte počas jeho života. Začal toto posolstvo kázať, a tým odštartoval mohutné hnutie. Hoci toto hnutie čelilo veľkému sklamaniu, mnohým ľuďom sprístupnilo biblické pravdy, ktoré sú dôležité aj dnes.

Tento týždeň budeme skúmať, prečo myšlienka druhého príchodu Krista naplňala veriaciach radosťou v priebehu storočí a ako sa môžeme my sami pripraviť na túto veľkú udalosť.

OSNOVA LEKCIE

Pri štúdiu tejto lekcie sa zameriame na Kristov návrat ako nádej, ktorá sprevádzala kresťanov po celé stáročia. Osobitná pozornosť bude venovaná biblickým proroctvám o Kristovom návrate, z pochopenia ktorých sa zrodilo spoločenstvo adventistov siedmeho dňa.

- 1Tes 4,13–18: Kristov návrat ako nádej na vzkriesenie a večný život (nedeľa)
- Sk 1,9–11: Kristov návrat ako reálna udalosť (pondelok)
- 1Pet 1,10.11: Dôležitosť pochopenia prorockej zvesti (utorok)
- Dan 8+9: Proroctvo o 2300 prorockých rokoch a dobe konca (streda + štvrtok)

ZASLÚBENIE JEHO NÁVRATU

¹³Nechceme, bratia, aby ste nevedeli, ako je to so zosnulými, aby ste sa nemútili ako ostatní, ktorí nemajú nádej. ¹⁴Ved' ak veríme, že Ježiš zomrel a vstal z mŕtvych, tak Boh skrze Ježiša privedie spolu s ním aj tých, čo zosnuli. ¹⁵Toto vám totiž hovoríme podľa Pánovho slova: My, ktorí zostaneme nažive až do Pánovho príchodu, nepredídeme zosnulých. ¹⁶Lebo vo chvíli, keď zaznie povel, hlas archanjela a Božia polhica, sám Pán zostúpi z neba a prví vstanú tí, čo zomreli v Kristovi; ¹⁷potom my, ktorí zostaneme nažive, spolu s nimi budeme uchvátení v oblakoch hore v ústrety Pánovi a budeme tak navždy s Pánom. ¹⁸Potešujte sa navzájom týmito slovami. (1Tes 4,13–18)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Aj protestantskí reformátori a pútnici, ktorí odišli z Holandska do Nového sveta, túžili po Ježišovom príchode. Druhý príchod Krista bol pre nich radostnou udalosťou, ktorú dychtivo očakávali. John Wycliffe očakával príchod Krista ako nádej cirkvi. Kalvín hovoril o slávnom Kristovom návrate ako o „najnádejnejšej zo všetkých udalostí“. Pre verných nasledovníkov Krista bol Jeho druhý príchod dôvodom na radostné očakávanie, nie dôvodom na obavy.

Akú nádej prinášajú tieto texty? Prečo boli podľa teba nádejou pre veriacich počas celého obdobia kresťanstva?

Jána 14,1–3

1Tes 4,13–18

Tít 2,11–14

Je ľahké pochopiť, prečo viera v druhý príchod Krista priniesla kresťanom, ktorí čítali Bibliu, takú veľkú nádej a radosť. Poukazuje na koniec chorôb, utrpenia a smrti. Predznamenáva koniec chudoby, nespravodlivosti a útlaku. Očakáva koniec sporov, konfliktov a vojen. Predpovedá budúci svet mieru, šťastia a trvalého spoločenstva s Kristom a navždy vykúpenými všetkých vekov.

„Advent Pána pánov bol v každej dobe nádejou jeho verných nasledovníkov. Prísľub o svojom návrate, ktorý dal Spasiteľ pri lúčení na Olivovom vrchu, osvecoval budúcnosť jeho učeníkov. V srdci ich hriala radosť a horela nádej, ktorú nemohli uhasiť ani stlmiť žiadne útrapy či skúšky. V prenasledovaní bol príchod veľkého Boha a nášho Spasiteľa blaženou nádejou. Keď zarmútení kresťania v Tesalonike pochovávali svojich milovaných, ktorí dúfali, že sa príchodu Ježiša Krista ešte dožijú, pripomenul im ich učiteľ apoštol Pavol zmŕtvychvstanie, ktoré bude pri príchode Spasiteľa. Vtedy mŕtvi v Kristovi vstanú a spolu so živými budú uchvátení, aby sa stretli s Pánom v oblakoch. Apoštol dodal: *A tak navždy budeme s Pánom. Tak sa teda potešujte navzájom týmito slovami.*“ (1Tes 4,16–18)“ (GC 302; ZTDS 212)

APLIKÁCIA

- **V čom spočíva dôležitosť druhého príchodu pre našu vieru? Ako súvisí so vzkriesením? Prečo by sme bez druhého príchodu boli „najbiednejší zo všetkých ľudí“ (pozri 1Kor 15,15–18)?**

OČAKÁVANIE KRISTOVHO PRÍCHODU

9Po týchto slovách sa pred ich očami vzniesol hore, až im ho vzal oblak z dohľadu. **10**A kým uprene hľadeli k nebu, ako odchádza, zrazu pri nich zastali dvaja muži v bielom rúchu **11**a povedali: „Muži galilejskí, čo stojíte a hľadíte do neba? Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.“ (Sk 1,9–11)

Hoci protestantskí reformátori verili v doslovný, viditeľný, počutelný a slávny návrat Krista, chápanie tejto biblickej pravdy sa postupne menilo. Populárni kazatelia v 19. storočí učili, že Kristus príde, aby založil svoje kráľovstvo na zemi a uviedol tisíc rokov pokoja. To viedlo k duchovnej letargii a ľahostajnej oddanosti duchovným hodnotám.

Ani Kristovi učeníci najprv nepochopili podstatu Mesiášovho príchodu. Mysleli si, že príde ako víťazný generál, ktorý zlomí jarmo rímskeho otroctva. Nevnímali Ho ako niekoho, kto ich vyslobodí z odsúdenia a okov hriechu. Preto nedokázali pochopiť ani význam a podstatu Jeho príchodu.

Čo nás tieto verše učia o spôsobe návratu nášho Pána?

Sk 1,9–11

Zj 1,7

Mat 24,27.30.31

Keď Kristus prišiel prvýkrát ako bezbranné dieťa v betlehenských jasiach, len veľmi málo ľudí rozpoznalo Jeho príchod. Keď však príde druhýkrát, „každé oko“ Ho uvidí prichádzať. Každé ucho bude počuť trúbenie ohlasujúce Jeho návrat. Každá ľudská bytosť na zemi uvidí Jeho slávu. Nemusíme byť v nebezpečení, že sa necháme oklamať. Písmo objasňuje udalosti týkajúce sa Jeho návratu.

„Jednou z najzávažnejších a súčasne najslávnejších právd zjavených v Písme svätom je pravda o druhom príchode Ježiša Krista, ktorým sa zavŕši veľké dielo vykúpenia človeka. Pre Boží ľud, tak dlho nútený putovať *údolím tône smrti*, je prísľub o príchode toho, ktorý je *vzkriesením a životom* a ktorý privedie vyhnančov domov, jedinečnou a radostnou nádejou. Učenie o druhom príchode Spasiteľa je hlavnou myšlienkou Písma svätého. Odvtedy, čo prví ľudia museli v žiali opustiť raj, veriaci čakajú príchod Zaslúbeného, ktorý ich odporcu zbaví moci a verných uvedie do strateného raja.“ (GC 299; ZTDS 210) Luther Warren, jeden z raných adventistických priekopníkov, zvykol mladým ľuďom hovoriť: „Jediný spôsob, ako byť pripravený na príchod Krista, je pripraviť sa a zostať pripravený.“ Posolstvo o Kristovom skorom návrate je naliehavou výzvou pre každého z nás. Preskúmajme svoje srdce a úprimne zhodnoťme svoj duchovný život. Sme povolaní žiť zbožne. Vo svetle slávy Kristovho návratu nie je priestor na apatiu a váhanie.

- Aké povzbudenie nachádzame v Písme v súvislosti so spôsobom Kristovho príchodu (pozri 1Tes 5,2–5 a Heb 9,28)?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

WILLIAM MILLER A BIBLIA

¹⁰Túto spásu úporne hľadali a neúnavne skúmali proroci, ktorí prorokovali o milosti pripravenej pre vás. ¹¹Skúmali, na ktorý čas a na aké okolnosti poukazuje Kristov Duch, ktorý v nich prebýval, keď vopred svedčil o Kristových utrpeniach a o sláve, ktorá príde po nich. (1Pet 1,10.11)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Ako Boh použil protestantských reformátorov na znovuobjavenie pravdy o ospravedlnení len vierou v Krista, povolal si aj Williama Millera na znovuobjavenie pravdy o spôsobe Kristovho druhého príchodu. Keď Miller študoval Písmo, objavil Krista, ktorý ho miloval viac, než si dokázal predstaviť. Mal len Bibliu, zošit na poznámky a pero. Začal čítať od knihy Genesis a neprešiel ďalej, kým si nebol istý, že úplne pochopil študovaný text. Porovnávaním jednotlivých biblických textov dovolil Písmu, aby sa vykladalo samo.

Aké zásady výkladu Biblie nachádzame v týchto pasážach?

Iz 28,9.10

Prísł 8,8.9

Ján 16,13

2Pet 1,19–21

Keď William Miller porovnával navzájom jednotlivé texty Písma, otvorili sa mu tajomstvá Biblie, o ktorých predtým netušil. Hľadal a skúmal ako človek, ktorý sa usiluje nájsť skrytý poklad. Za svoje úsilie bol bohato odmenený. Svätý Duch mu otvoril Božie slovo. Pri štúdiu Biblie pristupoval k proroctvu s rovnakou usilovnosťou ako k ostatným biblickým pasážam.

Čo hovoria uvedené texty o pochopení prorociev Biblie?

Dan 1,17

Dan 2,45

1Pet 1,10.11

Zj 1,1–3

Symbody v prorockých knihách nie sú zamknutým, neprístupným tajomstvom. Milujúci Boh nám dal svoje prorocké slovo, aby nás pripravil na vrcholné udalosti, ktoré sa v tomto svete čoskoro odohrajú. William Miller jasne pochopil, že proroctvo je svojím najlepším vykladačom a netreba doň vkladať žiadne ľudské výmysly. Symbody proroctva objasňuje samotná Biblia: šelmy predstavujú kráľov alebo kráľovstvá (Dan 7,17.23); vietor predstavuje zničenie (Jer 49,36); voda predstavuje ľudí alebo národy (Zj 17,15) a žena reprezentuje cirkev (Jer 6,2; Ef 5,22–32). V časových proroctvách Daniela a Zjavenia sa nachádza symbolický jazyk, kde jeden prorocký deň predstavuje jeden doslovný rok (4Moj 14,34; Ezech 4,6). Keď William Miller aplikoval tieto princípy biblického výkladu, jeho zistenia ho prekvapili. Objavil niečo, čo vnímal ako načasovanie Kristovho návratu.

APLIKÁCIA

- **Prečo je pre našu vieru dôležité správne pochopenie prorockej symboliky?**

PROROCSTVO O DVETISÍCTRISTO VEČEROCH A RÁNACH

¹³Vtedy som počul hovoriť jedného svätého. Iný svätý sa pýtal toho, ktorý hovoril: „Dokedy bude platiť to videnie o ustavičnej obete, o pustošiaciej vzbure a o vydaní svätyne, po ktorej šliape vojsko?“ ¹⁴Odpovedal: „Až keď prejde dvetisícristo večerov a rán, bude svätyňa opäť obnovená.“ (Dan 8,13.14)

William Miller si všimol, že udalosti predpovedané prorokmi sa v priebehu dejín presne uskutočňovali: štyristo rokov vymaraných pre Abrahámových potomkov, štyridsať rokov putovania Izraela po púšti, sedemdesiat rokov izraelského zajatia a Danielových sedemdesiat prorockých týždňov určených Izraelu (1Moj 15,13; 4Moj 14,34; Jer 25,11 a Dan 9,24).

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Čo nám tieto verše hovoria o Božom pláne pre čas prvého adventu?

Mar 1,15

Gal 4,4

Rim 5,6

Keď Miller študoval proroctvá a porovnával jednotlivé biblické texty, dospel k záveru, že ak v celom Písme existuje nejaký Boží časový plán, potom Boh musí mať nejaký rozvrh, aj pokiaľ ide o druhý príchod nášho Pána.

Aká udalosť sa mala podľa Dan 8,13.14 odohrať na konci dvetisícristo večerov a rán?

William Miller prijal populárny názor, že „obnovenie svätyne“ („ospravedlnenie“ Roh.; „uviedenie do správneho stavu“ SEvP) sa malo uskutočniť prostredníctvom ohňa. Usilovne študoval Písmo, aby pochopil udalosť takého ohromného významu. Objavil spojenie medzi Danielom 8 a Danielom 9. V Danielovi 8 dostal anjel pokyn, aby mužovi vysvetlil videnie (Dan 8,16). Na konci kapitoly zostala nevysvetlená len jediná časť videnia Daniel 8 (pozri Dan 8,27) – a to práve časť o dvetisícristo dňoch. Neskôr sa anjel vrátil k Danielovi a vyhlásil: „Daniel, práve som vyšiel, aby som ti dal plné poznanie.“ (Dan 9,22; pozri tiež Dan 9,23.25–27) To mu malo pomôcť nielen časovo zaradiť videnie o dvetisícristo dňoch, ale aj pochopiť význam predpovedaných udalostí.

Vieme o tom na základe opisu toho, čo sa dialo. Najprv zaznela výzva Danielovi: „Pochop to slovo a rozumej videniu“ (Dan 9,23), a potom zazneli slová anjela: „Sedemdesiat týždňov je stanovených pre tvoj ľud a pre tvoje sväté mesto.“ (Dan 9,24) Slovo preložené ako „stanovených“ doslova znamená „odrezaných“. Sedemdesiat týždňov, teda štyristodeväťdesiat rokov, má byť „odrezaných“. Ale od čoho? Súvisí to očividne s videním o dvetisícristo dňoch. Je to totiž jediná časť Daniela 8, ktorej Daniel nerozumel a ktorú mu teraz prišiel vysvetliť anjel.

Začiatkový bod obdobia sedemdesiatich týždňov bol v Písme stanovený jasne: „Odvtedy, čo zaznelo slovo o návrate a vybudovaní Jeruzalema...“ (Dan 9,25). Miller na základe toho vedel, že keby objavil tento dátum, mohol by poznať presný začiatok obdobia sedemdesiat týždňov, a tým pochopiť aj proroctvo o dvetisícristo večeroch a ránach.

- **Uvažuj o zápale, s akým William Miller študoval Písmo. Mal si aj ty podobné obdobie? Čo si vtedy zistil?**

APLIKÁCIA

NAJDLHŠIE PROROCKÉ ČASOVÉ OBDOBIE

²⁵A vedz a rozumej, že odkedy vyjde slovo navrátiť Izraela a vystaviť Jeruzalem až po pomazaného vojvodu, bude sedem týždňov, a šesťdesiatdva týždňov, a zase bude vystavená ulica i priekopa, a to sa bude diať v úzkosti časov. ²⁶A po šesťdesiatich a dvoch týždňoch bude vyťatý pomazaný, a niet mu. A mesto i svätýňu skazí ľud vojvodu, ktorý príde a jeho koniec bude ako záplava a vojna až do konca, určené pustošenia. (Dan 9,25.26; Roh.)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Prečítaj si text Ezd 7,7–13. Prečo sú tieto verše dôležité? O čom hovorí? Ako potvrdzujú pravidlo, že Písmo sa vykladá samo?

Dekrét vydal perzský kráľ Artaxerxes v roku 457 pred Kristom. Tento dekrét bol posledným z troch dekrétov, ktoré umožnili Židom vrátiť sa do Jeruzalema, znova ho vybudovať a obnoviť bohoslužby v chráme. Tretí dekrét bol najúplnejší a označuje začiatok proroctva o dvetisícristo dňoch (rokoch).

Kedy sa malo začať celé toto prorocké obdobie? Aké hlavné udalosti predpovedajú úvodné verše (Dan 9,25.26)?

V tomto pozoruhodnom proroctve Daniel predpovedal, že „odvtedy, čo zaznelo slovo o návrate a vybudovaní Jeruzalema“ až po Mesiáša uplynie 69 prorockých týždňov, čo zodpovedá obdobiu 483 prorockých dní (doslovných rokov). Keďže dekrét vyšiel na jeseň roku 457 pred Kristom, obdobie 483 rokov trvá do jesene roku 27. Slovo „Pomazaný“ sa vzťahuje na Mesiáša, teda Krista. Na jeseň roku 27 bol Kristus pokrstený a prijal pomazanie Duchom (Sk 10,38). Ježiš po svojom krste odišiel do Galiley, kde „hlásal Božie evanjelium a hovoril: *Naplnil sa čas.*“ (Mar 1,14.15)

Na jar roku 31, uprostred posledného prorockého týždňa, tri a pol roka po svojom krste, bol Ježiš ukrižovaný. Systém obetí, ktoré ukazovali na Božieho Baránka, sa skončil Kristovou obeťou na Golgote. Naplnenie proroctva sa stretlo s predobrazom, a tým sa ukončili obeť obradného systému.

Ako sa podľa Dan 9,27 skončilo proroctvo o sedemdesiatich týždňoch?

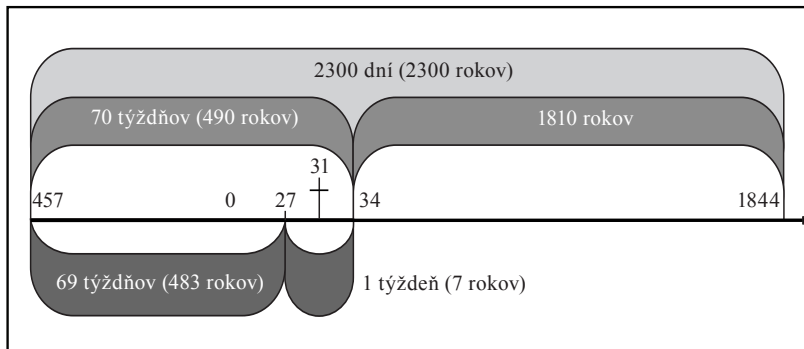
Sedemdesiat týždňov alebo štyristodeväťdesiat rokov, osobitne určených pre Židov, sa skončilo v roku 34 tým, že sanhedrin odmietol posolstvo evanjelia (Sk 6,8–7,60).

Odpočítaním 490 rokov od obdobia dvetisícristo rokov zostáva 1810 rokov na ukončenie proroctva (od roku 34). To nás privádza k roku 1844. William Miller a raní adventisti verili, že svätýňou v Dan 8,14 je zem a predpokladali, že Kristus príde očistiť zem ohňom v roku 1844. (Pozri tabuľku v časti na piatok.)

APLIKÁCIA ■ Čo je pre teba najdôležitejšie na najdlhšom časovom proroctve, ktoré sa nachádza v Písme? Prečo?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

Pozrite sa na nasledujúcu tabuľku, kde nájdete proroctvá o sedemdesiatich týždňoch a dvetisícristo dňoch. Proroctvá sa začínajú v roku 457 pred Kristom a predpovedajú udalosti okolo „pomazania kniežata“ (Dan 9,25), na ktorom je založené proroctvo o sedemdesiatich týždňoch. S týmto pevným základom sa proroctvo o dvetisícristo večerach a ránoch končí v roku 1844.

„Podobne ako učeníci, ani Miller a jeho spolupracovníci nepochopili celý význam hlásaného posolstva. Bludy, ktoré tak dlho pretrvávali v cirkvi, im nedovolili dospieť k správneému výkladu dôležitého bodu v proroctve. Napriek tomu, že hlásali posolstvo, ktoré im Boh pre svet zveril, dožili sa sklamaní, pretože nesprávne pochopili jeho význam.“ (GC 351.352; ZSDT 245)

„Boh však aj napriek tomu uskutočnil svoj milostivý zámer a dovolil šíriť varovnú zvesť o prichádzajúcom súde. Veľký deň sa priblížil a Pán vo svojej prozreteľnosti vyskúšal ľudí tým, že im dal oznámiť určitý čas, aby sa zjavilo, čo je v ich srdciach. Posolstvo malo preveriť a očistiť cirkev. Malo sa ukázať, či členovia cirkvi milujú svet, alebo Krista. Vyznávali, že milujú Spasiteľa, ale teraz mali svoju lásku dokázať. Boli ochotní zriecť sa svetských nádejí a túžob a radostne privítať druhý príchod svojho Pána? Posolstvo im malo pomôcť poznať ich skutočný duchovný stav. Dostali ho z milosti a malo ich zobudiť, aby pokorne a kajúcne hľadali Pána.“ (GC 353; ZSDT 245)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Čo sa môžeme naučiť zo skúseností Williama Millera? Môže Boh napraviť naše mylné chápanie Jeho právd?
2. Prečo je pochopenie textu Dan 9,24–27 také dôležité pri upevňovaní súladu Biblie a Kristovho božstva?
3. Akú úlohu zohráva pochopenie proroctiev v pláne spasenia? Prečo zohráva proroctvo v Božom pláne takú dôležitú úlohu?